

phạm và rằng họ, nhiều bậc thầy già chìm nghỉm rằng, không phải năm 1975 “giải phóng Sài Gòn” mà chính là biến cố đó đem đến cho họ giải phóng toàn diện xã hội miền Bắc.

Người Sài Gòn thời họ khố u đến kinh tế thời trỗi ng

Khi có ý đi tìm người Sài Gòn, không hiểu sao khi chia ra khỏi nhà tôi đã biết có đi phượt với đến tết Congo cũng không ai người Sài Gòn thì nhận mình là người Sài Gòn gần 3 đời hoặc mấy chục đời. Chả rằng mấy người sống với tôi, sao họ chỉ cái chuyện tào lao, tầm phào hết sức vớ vẩn, kiêu mạn đến mức Sài Gòn, là người Sài Gòn rồi.

Thật ra trên khắp thế giới, phần căn cứ của một người ít ai phân biệt dân tộc nào hay dân thành thị và đó là văn minh dân quyền căn bản nhất. Riêng Việt Nam thì khác. Dưới chế độ cũ, với phân biệt dân thành thị, dân thành phố lớn hay dân tộc nào, nông thôn, dân kinh tế mới,... là chuyện căn bản. Ai cũng biết sự phân biệt đối xử của chế độ họ khố u là khác nghiệt, với nạn đói lâu ngày thì nên có một gói “tự hào” và đưa vào chính trị, kinh tế, văn hóa... dành cho dân có họ khố u thành thị, thành phố trước phần dân còn lại của cả nước.

Khi nạn kinh tế mở cửa, dù chế độ họ khố u vẫn không thay đổi nhưng nhu cầu thị trường trước đây đã phá vỡ toàn bộ những công dụng chuyên chế của chế độ họ khố u. Theo nhu cầu mở sinh và nhu cầu nhân loại của kinh tế thị trường, dân tộc nào, nông thôn thành thị bắt buộc chuyển hướng sản xuất không họ khố u hoặc chế có cái gì là chế độ như KT3 (mặt lợi gì ý thì m trú).

Theo thời gian, đời quân nhân phần tăng theo cấp số nhân và cộng người nhân phần thành đất, người kiêu mạn qua ngày trở thành ngu dân số bá chủ. Chính ngu dân số và chế độ kinh dân số bùng nổ này đã đến những ai từ hủy hoại cho mình dân thành thị, dân thành phố cũ của vào họ khố u chế độ kháng, trở thành những kẻ thất bại.

Nếu ai còn tin cho mình là dân Hà Nội gốc, thật ra đó là lối nghĩ của dân đến bậc họ khố u chế độ thiêu dân quyền. Họ có thể trình ra lý do là ông bà cha mẹ sống ở Hà Nội trước chế độ cũ sống và họ thừa kế cái gốc người Hà Nội. Cớ sự lý lẽ này là không minh bạch, vì trong lịch sử của đời Việt Nam, theo tìm hiểu, trước thời chế độ cũ nạn quy không có chuyện đến đoán khoanh tròn mặt đất dân Hà Nội đi tìm tổ tiên, và phần dân còn lại chế có đi tìm trung bình kém.

Ngái Hà Nái trác thái cáng sán đá kháe mánh tinh thán và trí thác đá ráng tay đón nhán tát cá các nguán dân cá nhá đón nhán dòng máu mái, cũng nhá đá áng xá văn minh đá biát ráng các đáan đáa pháng tính là ngá ngán. Chuyán dân thá đá đác tôn tráng kính ná... đó là do phám chát ngái, chát láng tá nháng công viác phác vá cáng đáng, quác gia và đác cáng đáng xác nhán trong chuán giá trá văn hóa chung, chá không phái mát đáng đác quyán đác lái do mát thá chá đác tài chá đáo.

Ngái Hà Nái đá văn hóa đá nhìn tháu ráng hián tráng há háng cáa xã hái Việt Nam đáu có nguyên nhân do thiáu nhân quyán. Cá dân tác, không phân biát bát ká ai, vùng mián nào đáu phái gánh cháu hián tráng xã hái há háng tá hái này.

Mát giáo sá sinh ra á Hà Nái di cá vào Nam muán giáu tên đã nói thát vái chúng tôi ráng: “Chá thái đái này mái có kiáu tá tôn bánh hoán đáa pháng tháng đáng.”

Dân hào hiáp và dân nháp cá

Mái tháng tôi đáu đán mát tiám hát tóc cáa mát ông chá trá trên đáng Há Bá Kián. Tuái cháa đán bán mái, anh có táng cáng ba tiám hát tóc. Lán này anh mái tôi hát tóc, láy ráy tai, á mát tiám mái khai tráng. Cô gái láy ráy tai cho tôi nói: “áng vài báa náa là sám thêm xe hái.”

Tôi hái tháng ông chá tiám là anh có máy chiác xe hái rái, anh chàng nói giáng mián Nam lá lá: “Tính mua thêm mát chiác náa là bán. Xe tôi mua cho cá quan công ty thuê, háp đáng tính theo năm.”

Rái anh ká: “Năm 1980, anh tá Huá vô Sài Gòn làm phá há, khá trá xáng, ba năm không biát mùi bún bò, mì quáng là gì.” Tôi hái anh: “Anh tháy ngái Sài Gòn thá nào?” Mát anh ngác nhiên nhá ngái tá sao Háa xuáng: “Ráa, lúc mái vào tôi cũng có nghĩ ngái trong này ăn ngon, chái báo khác ngái quê tôi, nháng chá á vài tháng là tôi tháy chángái có tián là khác.”

Cái anh chàng chá tiám hát tóc này cũng nhá hàng triáu ngái tá nhiáu thá há đã nhìn tháy Sài Gòn là mát nái kiám sáng, kiám tián làm giàu. Đái vái mái ngái Việt Nam, tính cá dân thá đá Hà Nái, Sài Gòn là vùng đát háa, là mát kiáu giác má Má cáa ngái Việt Nam.

Một trí thức người Bắc di cư kể lại: “Sài Gòn là đất Phết.” Nhiều người bạn ông bàn thêm: “Giá trị rõ nhất của đất Phết trước tiên đây là nơi chốn bình yên, bình yên cả trong chiến tranh, thiên tai và những vấn nạn đáng sợ khác có nguyên nhân từ con người. Sài Gòn không có chuyện phân biệt đối xử vùng miền, văn hóa và chủng tộc...”

Nhà báo TG. có lần nói: “Chắc hẳn vô Sài Gòn, có một cái bơm xe, người về a hè Sài Gòn cũng sẵn sàng đổ, cũng thoát khổ mà tính chuyện khi nghỉ ngơi.” Họa sĩ TC, có lần kể: “Trước 1975, thi sĩ Nguyễn Đức Sơn và cả nhà văn Nguyễn Thụy Long có thể ăn cơm cháy, uống trà đá, người xưa rằng một quán cơm xã hội.”

Mọi người, trong hàng triệu người tại nhiều thời điểm đều có riêng cho mình những kỷ niệm sâu sắc với sự rung động của đất và người Sài Gòn. Có người còn nói đùa đùa rằng, nếu ai có chí, dám đứng lên cho người ta dán tem bơm đi đến thành phố chắc chắn không thiếu khách hàng.

Những Sài Gòn cũng có bất công. Điểm bất công này không phải do Sài Gòn gây ra mà chính là do không ít người đến với Sài Gòn gây ra. Có thể thông cảm hiểu tình trạng lúc nào họ cũng thấy những nhà người nguyên quán xuất thân của họ. Và Sài Gòn cũng đừng quên không chấp khi có những người nhập cư thành phố, nên cần nghỉ ngơi, chờ đợi họ là người thành phố này, tình nhân.

Sài Gòn không hẳn là Sài Gòn của nơi kiêu hãnh, chắc là một nơi tiềm ẩn, bởi đa phần người nhập cư đã học có kho tàng đời sống thành phố này dài hơn so với lúc họ sẵn sàng nguyên quán sinh ra. Hãy đến các nghĩa trang, các chùa có đất cội mà xem, hàng triệu người tại xứ thu hút nhiều thời điểm đã chọn nơi cho Sài Gòn nằm xuống ngàn.

Những người Sài Gòn anh là ai? Có người nói ngày nay muốn tìm người Sài Gòn thì qua tiểu bang Cali. Một học các công đồng người Việt tại vùng trên khắp giới. Những chúng tôi vẫn muốn tìm người Sài Gòn ở Sài Gòn.

Một cô bạn của chúng tôi sinh ra ở một nhà báo sinh trên đường Gò Công quận 6, có ông bà nội là người Minh Hương, ông bà ngoại là dân sanh ra ở bên Mỹ Cốc quận 8. Cô nói: “Nếu muốn biết ai là người Sài Gòn thì chỉ cần nhìn cách họ đón tiếp đối xử với bà con cô bác quê lên thăm học lên kiêu hãnh làm. Bà ngoại tôi mới lần gặp bà con là mừng lắm, tâm lòng của người tha hương mà. Ai cũng có họ hàng đây mà rồi má, chắc có phải là đất nọ chui lên đâu.”

May Mà Việt Nam Còn Có Sài Gòn!

Tác Giả: Tr&#n T&#n Dũng

Thứ Năm, 02 Tháng 12 Năm 2010 07:44

Theo m&#t ông già t&#ng là lính VNCH, nay ch&#y xe ôm &# qu&#n Tân Bình, “đ&#t Sài Gòn tr&#c tiên là đ&#t c&#a nh&#ng tay h&#o h&#n, b&#i ch&# có nh&#ng ng&#i m&#nh m&# t&# tâm h&#n đ&#n th&# xác m&#i quy&#t đ&#nh b&# x&# ra đi đ&#n đ&#t m&#i, cũng chính h&# m&# đ&#ng cho con cháu m&#u c&#u s&# s&#ng m&#i và t&# do. Tánh h&#o h&#n và phóng khoáng là máu huyết căn c&# c&#a ng&#i Sài Gòn.”

&# góc đ&#ng Cao Th&#ng và Phan Thanh Gi&#n cũ (nay là Đ&#n Biên Ph&#) có m&#t cái mi&#u l&#n g&#i là Thành Hoàng B&#n C&#nh. N&#i đây hàng ngày hàng đêm v&#n nghi ngút h&#ng khối t&#ng nh&# nh&#ng vong linh c&#a t&#ng quân Lê Văn Khôi (con nuôi T&# quân Lê văn Duyệt) và các nghĩa binh b&# x&# chém, vùi xác &# quanh khu K&# Hòa, thành Gia Đ&#nh đ&#i th&#i vua Minh M&#ng. M&#t nhà nghiên c&#u l&#ch s&# mi&#n Nam có l&#n nói v&#i tôi: “Không rõ l&#m nh&#ng nghĩa quân này có ph&#i là ng&#i Sài Gòn không, nh&#ng tôi tin ch&#c khi h&# ch&#t, anh linh h&# là ng&#i Sài Gòn.”

Và s&# không tìm th&#y m&#t ng&#i Sài Gòn nào n&#u ti&#p t&#c nhìn l&#ch s&# theo l&#i đ&#c quy&#n và thi&#n c&#n. Ng&#i Sài Gòn ch&# có m&#t khi l&#ch s&# đ&#c minh b&#ch r&#ng, ng&#i Sài Gòn hôm nay chính là nh&#ng ng&#i nh&#n đ&#c c&# h&#i t&# nh&#ng ng&#i t&#ng đ&#n, s&#ng và ch&#t t&# Sài Gòn-Gia Đ&#nh trong xuyên su&#t các tri&#u đ&#i phong ki&#n, nh&#ng anh linh t&# sĩ VNCH, nh&#ng vong linh ng&#i v&#t bi&#n vì t&# do và c&# nh&#ng n&#n nhân khác c&#a bóng t&#i l&#ch s&#.

Ch&# t&# cách nhìn nh&#n này m&#i sáng rõ đúng nghĩa tánh h&#o h&#n-hào hi&#p vì t&# do và công b&#ng c&#a ng&#i Sài Gòn.

May mà còn có Sài Gòn

&#

Gia đình bên ngoßi tôi có mßt ngßi anh hß, anh tên là Ba V. Trßc 1975 anh là lính sß đoàn 7 Bß Binh VNCH đßn trú ở Gò Công. Quê anh ở mßt xã heo hút dù không xa Sài Gòn nhßng rßt nghèo... Sau bißn cß 1975, anh và gia đình càng lâm cßnh nghèo tß hßi hßn. Sài Gòn vßi anh là mßt thiên đßng tßi thß, có lßn anh nói vßi tôi: “Tao phßc mßy quá, sßng đßc ở Sài Gòn ngon thßy mß.” Lßi anh đßn gißn nhßng chí lý, ngßi Sài Gòn thßi nào cũng rßt bßnh trong cách nhìn cßa ngßi đßa phßng khác.

Có ngßi sß phßn bác tôi rßng, ngßi Sài Gòn ngày nay không còn sang trßng nßa. Nhßng trßng hßp gia đình anh hß tôi thì lßi đßng ý vßi tôi. Sau 1975 cß bßy đßa con cßa anh hß tôi đßu không đß ăn đßn xanh mßt. Khi Sài Gòn vào thßi kinh tß thß trßng cß năm đßa con trai, con gái cßa anh đßu trß thành ngßi Sài Gòn, anh chß giß lßi đßc đßa con gái và đßa con trai út làm ngßi Gò Công cày cßy trên nßa mßu rußng hßng hßa. Đißu đáng nói là nhßng ngßi con Sài Gòn cßa anh, dù chß làm thß hß và nßu bßp ở Sài Gòn nhßng đã đem lßi mßt cußc cách mßng kinh tß, lßi sßng văn minh cho cß gia đình anh. Chßt nông dân cß cßu cßa anh không còn nhß trßc, ở anh ngày càng rõ ra cái chßt thß dân Sài Gòn do con anh truyßn bá.

Có hàng trißu gia đình ở Việt Nam hôm nay gißng nhß anh, ngßi ta không thß thßng kê hßt nhßng thay đßi theo kißu Sài Gòn. Nhßng có mßt đißu ngßi ta chßc chßn là văn hóa thß dân Sài Gòn hình thành tß tinh hoa thß chß thßc dân và ánh sáng cßa nßn dân chß tß do Đß Nhßt và Đß Nhß Cßng Hòa, ánh sáng này đß mßnh đß dung chßa mßi cách sßng và đß truyßn bá nhßng đißu tßt đßp.

Tôi có dßp nói chuyßn vßi cô gái ngßi Hà Nßi, cô vào Sài Gòn làm nghß báo. Tôi không bißt cô có phßi là ngßi Hà Nßi gßc hay không, cô nói: “Khi mßng cái dân thißu văn minh ngoài đßy, em có Sài Gòn đß chßng minh là trong này ngßi ta không ai làm vißc xßu hß thß.”

Tßt nhiên, không có vùng rßng cßa lßi sßng văn minh nào lßi không có mßt tß nßn, nhßng cßng đßng thß dân Sài Gòn không có kißu hí hßn cß tßp thß hòa nhau hái hoa Anh Đào cßa Nhßt Bßn trißn lßm vß làm cßa riêng, cũng không có nhßng vßn nßn không thß tßng tßng đßc nhß chißm thang máy chung cß, cho thang máy chßy lên chßy xußng liên tßc đß vß con và đút cßm cho con mình ăn ngon mißng.

Và không có cái kißu nghĩ và hành xß nhß mßt cô ca sĩ trß mà tôi quen. Cô này tß Hà Nßi vào Sài Gòn tìm cß hßi thành “sao.” Trong thßi đißm Hà Đông có quyßt đßnh sáp nhßp vào Hà Nßi, cô luôn mißng tßc tßn gay gßt vßi nhßng ngßi “đßi đßi kißp kißp” cô không nhßn là ngßi Hà Nßi, dù hàng ngày đang cùng thß, cùng sßng ở không gian Hà Nßi mß rßng vßi cô.

May Mà Việt Nam Còn Có Sài Gòn!

Tác Giả: Trần Tiến Dũng

Thứ Năm, 02 Tháng 12 Năm 2010 07:44

Chính tôi nhìn cách nhìn kẻ thù kia này đã xác lập một ranh giới mà đó người ta cho Hà Nội như mình đây là tất đäp, phần còn lại là tôi bởi vì không phải là Hà Nội. Có gì đáng buồn cái và xåu hä cho bóng kia kẻ thù “đäa phäng thäng đäng” đó. Và chính đó mới là mầm mäng, là nguyên nhân của vô số vấn nạn xã hội.

Vấn đề không phải Sài Gòn không có người nhập cư quê mùa kém cái, nhưng cái chính là văn minh Sài Gòn đó mới là những người nhập cư đến phần chốt tôn trọng lợi ích công đồng và tư tưởng trong lợi ích cá nhân.

Phần mở rộng hơn, nhiều bậc thầy giỏi chim nghiễm nhiên, không phải năm 1975 “giới phóng Sài Gòn” mà chính là bọn con đó đem đến cái giới phóng toàn diện xã hội miền Bắc.

Hơn ba mươi năm qua, nhưng ai công tâm sẽ nhìn thấy những dòng người không thể không kể hết từ miền Bắc vào Sài Gòn đó mới là cuộc cuộc sống tốt hơn, qua từng cá nhân, hàng, thôn làng vào Sài Gòn vào miền Nam rồi về thăm quê đã đưa về, đã truyền bá lợi ích sống văn minh tốt đẹp và tinh thần Sài Gòn.

Bên tôi, nhà thơ, là một người Hà Nội sang truyền, anh vào và chọn Sài Gòn đó sống và cũng có thể coi anh là người tiên phong văn hóa ở Sài Gòn. Anh có những niềm vui buồn sâu sắc dành cho Hà Nội, nên mới lên về quê trở vào là anh nói: “Mình đặt chân xuống phi trường Tân Sơn Nhät là thấy những người.” Tất nhiên cũng trùng hợp, người biết và chia sẻ tâm trạng “những người” này là những Việt kiều lưu vong mới khi rời Việt Nam bay trở lại đất nước bao dung mình.

Và tôi nhìn năm đen tối nhất của lịch sử cho đến thời điểm đó, không một cái chọn nào của đất nước này được hàng triệu triệu người Việt đồng tâm tin rằng: May mà Việt Nam còn có Sài Gòn!